کافه کتاب

مدیریت اضطراب: روش‌های علمی برای مهار اضطراب، افزایش تمرکز و بهبود سلامت ذهنی

نویسندگان: گروه نویسندگان
مترجم: معصومه میرزائی، امیر فروغی اصل
انتشارات آمه

پیام آشنا: گروه نویسندگان دانشکده کسب و کار هاروارد در کتاب مدیریت اضطراب به شما کمک می کنند استرس را از اضطراب تمیز دهید، با استفاده از خودشفقتی و ذهن آگاهی با علائم اضطراب و استرس بجنگید، آن حمایتی را که نیاز دارید پیدا کنید و با احساس آسودگی و اعتمادبه‌نفس بیشتری در کارتان به سمت پیشرفت حرکت کنید. زمانی که نحوه عملکرد اضطراب را بفهمید، راحتتر می توانید احساساتی مثل نشخوار فکری، نگرانی و فاجعه‌سازی را مدیریت کنید. این‌ها نکاتی هستند که در این کتاب می‌خوانید.

درباره کتاب مدیریت اضطراب

اضطراب رایج‌ترین اختلال در سطح جهانی است. در این تردیدی نیست، اما عواملی مانند دغدغه‌های ذهنی، دلواپسی و فاجعه‌سازی نباید مانع عملکرد خوب شما در محل کار شوند. نویسندگانی از جمله آلیس پویز (Alice Boys)، جادسون بروئر (Judson Brewer)، راسموس هوگارد (Rasmus Hougaard) و... در کتاب مدیریت اضطراب (Managing Your Anxiety)، به شما کمک می کنند تا بتوانید مفهوم استرس را از اضطراب جدا کنید و بر آن فائق آیید. کار بی‌شک امری استرس‌زا است. همه ما در تلاشیم تا کارمان را به نحو احسن انجام داده و قبل از همه به خط پایان برسیم. از جان و دل مایه می‌گذاریم تا لطفی که همکارمان در حق ما کرده، جبران کنیم. برای خودمان و نیز برای تیممان هدف می‌گذاریم. خودمان را با توجه به رقبا و گاهی اوقات با همکارانمان می‌سنجیم. برخی از ما حتی فراتر از متر و معیارهای ملموس می‌رویم و استرس و ترسی را که کار به جان ما می‌اندازد، درون خودمان می‌ریزیم. تفکر بیش از حد درمورد ارقامی که طبق برنامه پیش نرود و تصور اینکه بدترین اتفاق ممکن خواهد افتاد، می‌تواند باعث ترس و استرس بیش از حد شود. نویسندگان کتاب مدیریت اضطراب معتقدند که اگر از اضطراب به روش درست استفاده کنید، این امر می‌تواند به شما انگیزه دهد تا میتکرتر، کارآمدتر و خلاق‌تر باشید. اضطراب می‌تواند حدومرزها را شکسته و رابطه جدیدی با همکارانتان ایجاد کند.

کتاب مدیریت اضطراب به شما یاد می‌دهد که اضطراب برای شخص شما به چه شکلی خواهد بود، همچنین به شما کمک می‌کند آن را درک کنید و با خودشفقتی به آن در محیط کار واکنش نشان دهید. با پرمورترین پژوهش‌ها و توصیه‌های کاربردی از متخصصان برجسته، می‌آموزید که اضطراب خودش را به چه صورتی نشان می‌دهد، چطور باید در لحظه‌های کوتاه روز و زمان‌های پرچالش، تر آن را مدیریت کنید، ذهن آگاهی را به کار ببندید و زیرساخت حمایتی برای خودتان بسازید. این کتاب را معصومه میرزائی و امیر فروغی اصل ترجمه کرده‌اند و انتشارات آمه آن را به چاپ رسانده است.

کتاب مدیریت اضطراب برای چه کسانی مناسب است؟

اگر شما نیز از آن دسته افرادی هستید که مدام ذهن‌تان درگیر است، نشخوار فکری امانتان را بریده و پیوسته با استرس و اضطراب دست و پنجه نرم می‌کنید، خواندن این کتاب می‌تواند به شما کمک بزرگی کند.

در بخشی از کتاب می‌خوانیم:

من پدرم را به طور غیرمنتظره در ماه مه ۲۰۲۲، در یک صبح آرام یکشنبه از دست دادم. در حمام، تنها و از ته دل گریه کردم. به عنوان فرزند بزرگ‌تر خانواده، خودم را موظف دانستم چهره‌ای شجاع به خود بگیرم و برای مادر و خواهرم حامی باشم. در طول روز و در حین انجام مراسم، احساس درد را فراموش کردم. کسانی که مرا می‌دیدند می‌گفتند «اندر بابت شدهام. پس از یک هفته ماندن در خانه با مادرم و تلاش برای کمک به او تا دوباره روی پا بایستد، لپ‌تاپم را برداشتم و به سر کار رفتم. طوری رفتار کردم که انگار هیچ اتفاقی نیفتاده است. در دفتر کار قدم می‌زدم و به همه می‌گفتم: «همه چیز عادی است». «من دختر پدرم هستم و او می‌خواست که به کارم برگردم» و «هرگ پایان همه چیز نیست».

در هفته‌ای که در پی آمد، کار برایم نوعی درمان شد. ساعت‌های بی‌شماری را پشت میزم می‌گذراندم، در کار غرق می‌شدم و این تنها چیزی که در آن زمان مرا سر عقل نگه می‌داشت. به‌سختی می‌خوابیدم. به‌محض اینکه چشم‌هانم را می‌بستم پدرم را می‌دیدم. و نمی‌خواستم او را ببینم. صبح‌ها و در طول روز کاری، کافئین زیادی مصرف می‌کردم تا هوشیار به نظر برسم. هیچ‌کس نمی‌توانست بفهمد من در حال سوگواری هستم. یک هفته پس از مرگ پدرم، مجبور شدم برای یک سفر کاری به خارج از کشور بروم. همه از جمله مدیرم، احساس می‌کردند من آمادهٔ تنها بودن نیستم. به آن‌ها گفتم: «البته که من کاملاً خوبم.» سوگواری من کمتر از آن چیزی بود که فکر می‌کردم و نمی‌خواستم کسی درباره من و اعتمادبه‌نفسم کم فکر کند. سوار هواپیما شدم.

برای اولین بار از زمان فوت پدرم، تنها بودم. تا چراغ روشن می‌خوابیدم. در کافه‌های شلوغ آرامش پیدا می‌کردم؛ زیرا سروصدا افکارم را خفه می‌کرد. مدام به مادرم فکر می‌کردم. اگر به من نیاز داشت چه؟ آیا خواهرم حالش خوب بود؟ آیا درست بود که الان از آن‌ها دور باشم؟

فهرست مطالب کتاب

دربارهٔ نویسندگان
مقدمهٔ مترجمان
فصل ۱: آیا من مضطرب هستم یا فقط استرس دارم؟
فصل ۲: چطور با اضطراب خود کنار بیاییم؟
به یک دوست یا همکار مضطرب چه بگوییم؟
فصل ۳: اضطراب در محیط کار چه تأثیری بر ما می‌گذارد؟
فصل ۴: نیرسید «بدترین اتفاق ممکن چیست؟»
فصل ۵: چگونه از نشخوار فکری رها شویم؟
فصل ۶: شکست در چرخهٔ اضطراب
فصل ۷: سپاسگزاری؛ راهکاری برای آرامش در شرایط ناپایدار
ارتباط بین حسادت و اضطراب
فصل ۸: چگونه یک حملهٔ پانیک را در کار مدیریت کنیم؟
فصل ۹: نگران آینده هستید؟ راهکارهایی برای کنار آمدن با شرایط
فصل ۱۰: خودشفقتی واقعاً به چه معناست؟

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مجمع همکاری‌های فرهنگی آسیا مطرح کرد

غزه، تصویر دردهای انسان معاصر است

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مجمع همکاری‌های آسیا در هنگ‌کنگ با تأکید بر ضرورت تقویت پیوندهای فرهنگی و تمدنی میان کشورهای آسیایی، پیشنهاد تأسیس «جشنواره فیلم آسیا» را مطرح و آمادگی ایران را برای میزبانی نخستین دوره این جشنواره اعلام کرد.

به گزارش پیام آشنا، سیدعباس صالحی که در یک سفر دو روزه برای شرکت در مجمع همکاری‌های فرهنگی آسیا (ACCF۲۰۲۵) در هنگ‌کنگ حضور دارد، با بیان این مطلب، افزود: قاره کهن آسیا با برخورداری از تمدن‌های دیرینه، تنوع فرهنگی گسترده و سرمایه‌های عظیم انسانی، ظرفیت ممتازی برای گفت‌وگو، هم‌افزایی و همکاری در حوزه‌های فرهنگی و هنری دارد. ایران نیز با تکیه بر جایگاه تمدنی و موقعیت جغرافیایی راهبردی خود، همواره از تعامل سازنده فرهنگی با کشورهای آسیایی استقبال کرده است.

وی در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد: در شرایطی که نظم جهانی در حال گذار از یک ساختار تک‌قطبی به نظم چندقطبی با محوریت آسیاست، همکاری فرهنگی میان ملت‌های آسیایی بیش از پیش اهمیت یافته و می‌تواند بسترساز درک متقابل، همدلی و پایداری منطقه‌ای باشد.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به بحران انسانی در غزه، گفت: در گوشه‌ای از این هستی زیبا، شاهد یکی از زشت‌ترین رخدادهای بشری هستیم؛ بیش از یک سال است که در غزه هر روز کودکانی بی‌گناه بر اثر بمباران‌های بی‌وقفه جان می‌سپارند. غزه تصویر دردهای انسان معاصر است؛ زخم بازی که وظیفه انسانی ما را در قبال آن دوچندان می‌کند. وی با تأکید بر نقش فرهنگ در صلح‌آفرینی و انسان‌گرایی، خواستار تقویت گفتمان فرهنگی در مواجهه با بحران‌های جهانی شد.

صالحی در پایان با تأکید بر لزوم بهره‌گیری از ظرفیت‌های مشترک ملت‌های آسیایی در عرصه فرهنگ، هنر و تمدن، ابراز امیدواری کرد که مجمع همکاری‌های فرهنگی آسیا بتواند به سکویی (پلاتفرمی) مؤثر برای هم‌افزایی، تبادل تجربیات، ایجاد طرح‌های مشترک و ارتقای نقش فرهنگ در شکل‌دهی به آینده‌ای عادلانه‌تر و بالیاقت‌تر در قاره کهن تبدیل شود.

وی بر اهمیت استمرار گفت‌وگوها، تشکیل کارگروه‌های تخصصی، و پیگیری عملیاتی پیشنهادهای ارائه‌شده در مجمع تأکید کرد.

تولیدات هنری و فرهنگی کنگره ملی شهدای البرز هویت‌ساز استان خواهد بود

دبیر کنگره ملی شهدای استان البرز، با اشاره به نقش تولیدات فرهنگی و هنری این کنگره در هویت‌بخشی استان، بر اهمیت کیفیت آثار و تاثیر گذاری اجلاسیه‌های پیش‌رو تاکید کرد و گفت: آثار هنرمندان برجسته استان باید بازتابی از جایگاه شهدا و فرهنگ ایثار باشد.

به گزارش پیام آشنا، داوود پاشایی در نشست مشترک دبیران کارگروه‌های کنگره و مدیران کل دستگاه‌های فرهنگی استان، تصریح کرد: «سخنان و پیام‌های مقام معظم رهبری درباره استان البرز همواره موجب ایجاد جریان تازه‌ای از تولیدات فرهنگی شده است. همان‌طور که در بسیاری استان‌ها فرمایشات رهبری هویت‌ساز بوده، ما نیز امیدواریم پیام آینده ایشان الهام‌بخش و تقویت‌کننده هویت فرهنگی البرز باشد.»

پاشایی افزود: «استفاده از اصطلاحاتی چون "البرز کوچک" که درباره استان البرز رایج شده بیانگر تاثیر قدرت والاگان رهبر معظم انقلاب در شکل‌گیری هویت جمعی است. قطعاً پیام پیش‌روی ما می‌تواند جهت حرکت ما را مشخص‌تر و انگیزه‌بخش‌تر کند.» وی درباره اهمیت جلسه ارائه گزارش به محضر مقام معظم رهبری گفت: «آنچه پیش روی معظم‌له قرار می‌دهیم، باید جامع، شفاف و مبتنی بر واقعیات باشد. آثار هنری و فرهنگی تولیدشده توسط هنرمندان، ملموس‌ترین بخش گزارش ما هستند؛ این آثار به خوبی می‌توانند گویای تلاش و ارادت مردم البرز به ساحت شهدا باشند.»

دبیر کنگره ملی شهدای استان البرز ادامه داد: «در این جلسه مقرر شد گزارشی دقیق از وضعیت فعلی تولیدات هنری، موانع و کمبودها به‌طور صریح و شفاف ارائه شود. اگر جایی با مشکل یا نیاز مواجه هستیم، آن را بدون هیچ ملاحظه‌ای بیان می‌کنیم تا بتوانیم بهترین نتیجه را رقم بزنیم.» پاشایی با اشاره به حضور مسئولان استان و معاون سازمان برنامه و بودجه در نشست تصریح کرد: «هدف این است که از دیدگاه‌های تخصصی بهره بگیریم و اگر اقدامی می‌تواند اثربخش‌تر باشد، تصمیم لازم اتخاذ شود.»

دبیر کنگره ملی شهدای استان البرز اظهار کرد: «سال علاوه بر فعالیت‌های ستاد مرکزی استان، در ۴۴ اجلاسیه شهرستانی، اقشار مختلف و حتی یگان‌های نظامی و انتظامی در زمینه تولید کتاب، فیلم کوتاه و آثار هنری فعالیت می‌کنند تا فرهنگ تولید و یاد و خاطره شهدا به صورت عمیق در تمام نقاط استان جاری شود.»

وی خاطرنشان کرد: «ما تأکید کرده‌ایم که خروجی هر اجلاسیه باید فراتر از یک یادواره باشد و دستاوردی ملموس برای هر منطقه و هر قشر به همراه داشته باشد. بر همین اساس، انتشار آثار تا زمان بررسی و اطمینان از کیفیت متوقف و پس از ارزیابی دقیق، منتشر خواهد شد.»

پاشایی با اشاره به آغاز اجلاسیه‌ها از ۲۴ اردیبهشت اظهار کرد: «این رویداد بزرگ فرهنگی تا پایان شهریور ادامه خواهد داشت و همه دست‌اندرکاران تلاش دارند با الگوگیری از اجلاسیه موفق اصفهان که با نوآوری و فناوری نوین و بدون سخنرانی‌های مرسوم برگزار شد، تاثیر گذاری بیشتری رقم بزنند.»

وی در پایان ضمن تقدیر از همراهی همه مدیران، هنرمندان و فعالان حوزه فرهنگ استان گفت: «امیدوارم تصمیم‌های این نشست و همراهی همدلانه همه مجموعه‌ها منجر به رقم خوردن رویدادی ماندگار و اثربخش در پاسداشت فرهنگ ایثار و شهادت در استان البرز شود.»

درخشش هیبت احمدی از کرج در مسابقه بین‌المللی کاریکاتور الازهر مصر

در سومین دوره مسابقه بین‌المللی کاریکاتور و پوستر الازهر مصر که با محوریت موضوع «غزه، انعطاف‌ناپذیر است» برگزار شد، هیبت احمدی، هنرمند توانمند اهل کرج، موفق به کسب عنوان برنده شد. همچنین محسن رفیعی دیگر هنرمند ایرانی نیز در میان برگزیدگان این رقابت جهانی قرار گرفت.

به گزارش پیام آشنا، این دوره از مسابقه از ۱۵ ژانویه تا ۲۵ فوریه ۲۰۲۵ برگزار شد و با حضور پرسنگ ۲۸۲ هنرمند از ۴۹ کشور جهان، در مجموع ۶۳۵ اثر هنری به دبیرخانه ارسال شد. هدف از این رقابت هنری، نمایش استقامت مردم غزه و دفاع از حقوق انسانی آنان از طریق هنر بود.

آثار راه‌یافته به مرحله نهایی شامل ۳۱۱ کاریکاتور و ۲۲۴ پرتره بود. داوری این رویداد بر عهده هنرمندانی از کشورهای مختلف از جمله اردن، مصر، اسپانیا و عراق بود و معیارهایی چون نوآوری، بیان هنری، ترکیب‌بندی و شباهت در پرتره‌های کاریکاتوری مدنظر قرار گرفت.

موفقیت هیبت احمدی در این مسابقه بین‌المللی، افتخار بزرگی برای جامعه هنری ایران به‌ویژه شهر کرج به شمار می‌رود. مجموعه پیام‌آشنا این موفقیت ارزشمند را به این دو هنرمند تبریک می گوید و برای آنان آرزوی درخشش‌های بیشتر دارد.

چرا این همه دعوا؟ سریال‌سازها دنبال چی هستند؟

بگذارید رک بگم. الان دیگه خیلی از سازندگان دنبال "درام درست کردن" نیستند. دنبال "ری‌اکشن گرفتن" هستند. یعنی هرچی بیشتر صحنه دعوا و داد و فریاد داشته باشن، فکر می‌کنند بیشتر دیده می‌شوند. ولی اینجا حرف از فرق بین اثر درام و درام‌بازیه. یکی قلب آدم را می‌لرزانده، دیگری فقط اعصاب خردکن است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، تهال موسوی در یادداشتی در عصر ایران نوشت: از روز جمعه سریال وحشی ساخته اخیر هومن سیدی در شبکه نمایش خانگی پخش خود را آغاز کرده است ولی با دیدن همین قسمت اول تقریبا تکلیف آن معلوم است که در کدام دسته از سریال‌های ایرانی قرار می‌گیرد.

واقعا نمی‌دونم شما چطورید، ولی اخیرا هروقت در شبکه‌های نمایش خانگی سریال می‌بینم - به غیر از یکی، دو مورد استثنا - یک سؤال در ذهنم مدام تکرار می‌شود: چرا این‌قدر دعوا؟ چرا این‌قدر فریاد؟ چرا این‌همه آدم بدعنق، خسته، لات‌مسلک؟ گرفته، چرب و چیل؟ و... بسیاری از سریال‌های پرمخاطب سال‌های اخیر نمایش خانگی با صحنه‌هایی پرتنش آغاز می‌شوند و در طول روایت تیز با محور قرار دادن خیانت، فریب، خشونت و تقابل‌های فیزیکی تلاش دارند تنش داستان را بالا نگه دارند. اما این افزایش ضربآهنگ، اغلب به قیمت از دست رفتن عمق روایت و شخصیت‌پردازی تمام می‌شود.

سریال یاغی نمونه‌ای شناخته‌شده از این نوع روایت است. با وجود تقاط قوتی مانند بازی‌های خوب و فضاسازی قابل قبول، آنچه در نهایت از آن در ذهن بیننده باقی می‌ماند، تصویر پسر جوانی است که در دل یک سیستم ناعادلانه، تاجر به خشونت، دروغ و نزاع مداوم می‌شود. در طول داستان، مجال چندانی برای لحظات انسانی و تنفس درام وجود ندارد.

حالا اگه فقط یکی دو سریال این‌گونه بود، می‌گفتیم خب، فضای قصه‌ش اینطوری است. ولی قضیه اینطوری نیست. سریال‌ها یکی باید عربده بکشه، یکی باید خیانت کنه، یکی باید چاقو بکشه، یکی هم باید با نیش باز گریه کنه! چرا؟ چون انگار باور کردیم فقط با درد و زخم و فریاد میشه مخاطب را جذب کرد.

بگذارید رک بگم. الان دیگه خیلی از سازندگان دنبال "درام درست کردن" نیستند. دنبال "ری‌اکشن گرفتن" هستند. یعنی هرچی بیشتر صحنه دعوا و داد و فریاد داشته باشن، فکر می‌کنند بیشتر دیده می‌شوند. ولی اینجا حرف از فرق بین اثر درام و درام‌بازیه. یکی قلب آدم را می‌لرزانده، دیگری فقط اعصاب خردکن است.

کلیشه‌ها به جای کاراکتر

مشکل دیگر بسیاری از این آثار، فقدان شخصیت‌پردازی واقعی و ملموس است. تیپ‌هایی مانند «مرد پایین‌شهری با غیرت»، «زن اغواگر»، «دوست خائن» و «پدر مستبد» بارها و بارها تکرار شده‌اند. بدون آن‌که تلاش شود ابعاد جدیدی از این شخصیت‌ها به تصویر کشیده شود. در نتیجه، سریال‌ها بیشتر از آن‌که ما را با انسان‌هایی قابل درک مواجه کنند، مشغول بازتولید کلیشه‌هایی‌اند که فقط برای پیش‌بردن درام به کار می‌روند.

سریال زخم کاری با الهام از داستان «مکبث» شکسپیر، پتانسیل تبدیل شدن به یک اثر درخشان داشت. اما آن‌چه در عمل می‌بینیم، تصویری است از جهان بی‌رحم و تاریکی که در آن تنها قانون، قدرت است. خشونت، خیانت، قتل و فریاد در اکثر صحنه‌ها حضور دارند و شخصیت‌ها، حتی در لحظات عاشقانه نیز با زبان خشونت حرف می‌زنند.

قصه یا کابوس؟

نمونه‌ی دیگر از این فضا، سریال قورباغه است. اثری پرهزینه و پرادعا که سعی داشت تجربه‌ای متفاوت از سریال‌سازی ارائه دهد. با وجود تلاش‌های قابل احترام در حوزه فرم، فضای داستان به قدری وهم‌آلود و تاریک است که کمتر نشانی از زندگی روزمره یا انسان معمولی در آن یافت می‌شود. وقتی همه‌چیز پر از توهم، مواد، توطئه و شکست باشد، مخاطب نه‌تنها ارتباط نمی‌گیرد، بلکه بعد از مدتی احساس دل‌زدگی و فشار روانی می‌کند.

در سریال سقوط نیز با وجود سوژه حساس و ملتهبش، باز دیگر بیننده با حجمی سنگین از تنش، خشونت و روایت‌های ضدامید مواجه می‌شود. تأثیر این فضای سنگین در حالی است که می‌شد با حفظ واقعیت موضوع، مجالی هم برای لحظه‌های انسانی، همدلی و حتی رهایی باقی گذاشت.

شبه‌اجتماعی یا شبه‌واقعی؟

یک زمانی سینمای اجتماعی ایران پر از فیلم‌هایی بود که واقعاً از دل جامعه بیرون می‌آمد، درد داشتند، حرف داشتند. ولی الان؟ بیشتر سریال‌ها فقط ادای اجتماعی بودن رو در می‌آورند.

یک سری مشکل و آسیب اجتماعی را نشان می‌دهند بدون هیچ مجالی برای تحلیل یا راه‌حل. فقط نشان می‌دهند که ادعا کنند دیدی ما چقدر دغدغه‌مندیم؟ ولی آنقدر سطحی و شلوغ است که فقط یک خاطره مشوش و هیاهوی بی‌معنا از آن در ذهن می‌ماند.

حرف آخر

سریال‌سازی در ایران — چه در تلویزیون، چه در نمایش خانگی — نیازمند جسارت عبور از فضای تکراری تلخی و بحران است. مردم ایران، بیش از هر زمان دیگری، نیاز به امید، لبخند، آرامش و انسانیت دارند. نمایش واقعیت‌های سخت، اگر بدون چشم‌انداز باشد، تنها به بازتولید ناامیدی منجر می‌شود.

زمان آن رسیده که سریال‌سازان، به‌جای ساختن جهانی پر از فریاد و دروغ، به سراغ قصه‌هایی بروند که در آن روابط انسانی، عشق، رفاقت و حتی طنز جایگاه دارند. شاید توقع مخاطب ایرانی از سریال‌ها بیش از آن باشد که تنها چند بازیگر نام‌آشنا، فیلمنامه‌ای پر از صحنه‌های شوک‌آور و تدوین پرکات ببیند. مردم سریال می‌بینند تا کمی از فضای سنگین روزمره فاصله بگیرند، نه اینکه همان اضطراب را با شدت بیشتری روی صفحه نمایش تجربه کنند.

ماندگاری در دل مخاطب، فقط با صدای بلند و عربده کشیدن حاصل نمی‌شود.

سینمای ایران

فرهادی دوباره در فرانسه فیلم می‌سازد

اصغر فرهادی قرار است پاییز امسال فیلم بعدی خود را با حضور بازیگران درجه یک در پاریس بسازد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ورلد آف ریل، اصغر فرهادی مسیر بعدی فیلمش را تعیین کرد و قرار است در پاییز، در پاریس فیلمبرداری فیلمی را که هنوز نامی ندارد، شروع کند. هنوز جزییاتی از داستان یا بازیگران فاش نشده است.

چندی پیش او به فیلمبرداری در لس‌آنجلس اشاره کرد، اما اکنون گفته می‌شود که او با جمعی از بازیگران درجه یک فرانسوی قصد دارد فیلمش را بسازد.

فرهادی در مصاحبه‌ای که رلویه ۲۰۲۴ با لوموند انجام داد، عنوان کرد فعلا قصد ساخت فیلمی در ایران را ندارد.

این کارگردان پیش از این فیلم «گذشته» را در فرانسه و «همه می‌دانند» را در اسپانیا ساخت.

کوتاه از هنر

داوری نهایی جایزه «سرو ایرانی» برگزار شد

داوری نهایی سطح ملی دومین دوره جایزه ملی آموزش هنر با عنوان «سرو ایرانی» برگزار شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی دفتر برنامه‌ریزی و آموزش‌های هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، جلسه داوری و بررسی پرونده‌های ارسالی به دبیرخانه ستاد مرکزی جایزه ملی آموزش هنر با حضور محمدحسین اسماعیلی مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و آموزش‌های هنری، اعضای هیئت داوران و ارزیابی شامل سودابه صالحی، حسین میثمی، رامتین شهبازی، محمدحسین ناصریخت و معاون و کارشناسان دفتر آموزش برگزار شد.

در ابتدای این جلسه محمدحسین اسماعیلی با تشریح خلاصه‌ای از روند برگزاری دومین جایزه ملی آموزش هنر گفت: مراکز آموزش هنر از جمله هنرستان‌های هنرهای زیبا و آموزشگاه‌های آزاد هنری به آموزش و ترویج هنرهای ملی، بومی و معاصر در کشور می پردازند و با تربیت هنرجویان مستعد و علاقه‌مند به هنر در بالا بردن سطح کیفی آموزش در کشور سهم به‌سزایی دارند.

وی افزود: جایزه ملی آموزش هنر با عنوان «سرو ایرانی» به منظور ارتقای کیفیت آموزشی و تشویق مدیران و هنرآموزان برتر و بهره‌گیری از تجارب مربیان و مدرسان برتر در هنرستان‌های هنرهای زیبای کشور و آموزشگاه‌های هنری برگزار می‌شود و امید است با تداوم رویدادهایی از این دست همواره شاهد بروز استعدادهای درخشان هنری باشیم.

اسماعیلی در پایان عنوان کرد: این رویداد ابتدا در سطح آموزشگاهی و استانی برگزار شد و مدیران و مربیان برتر استان‌ها توسط ستادهای استانی انتخاب شدند. در نهایت تعداد ۱۵۰ پرونده از برگزیدگان استانی به مرحله نهایی این رویداد رسید که پس از بررسی و ارزیابی توسط ستادهای استانی، در مرحله نهایی بررسی پرونده‌ها انجام شد. در نهایت در اختتامیه به سه مدیر برتر و سه مربی برتر جایزه «سرو ایرانی» اعطا خواهد شد.

مراسم اهدای جوایز این رویداد ملی اردیبهشت سال جاری با حضور برگزیدگان برگزار خواهد شد.

سینمای جهان

ادای احترام جشنواره کن به کلود لولوش و فیلم مشهورش

جشنواره کن ۲۰۲۵ با انتخاب تصویری از «یک مرد و یک زن» کلود لولوش روی پوسترهای دعوت، به این کارگردان ادای احترام کرد.

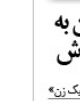

به گزارش پیام آشنا به نقل از ورایتی، در حالی که هفتاد و هشتمین جشنواره فیلم کان اسامی برخی از آثار جا مانده از فهرست اولیه خود را که دیرتر به جشنواره رسیدند به زودی اعلام می‌کند، تصویر پوسترهای این دوره را منتشر کرد.

تا آنجا که اخیرا نشان می‌دهد، «ممیر، عشق من» این رمزی و «رستاخیز» بی گان فیلم هایی هستند که به جشنواره افزوده می‌شوند.

برای پوسترهای رسمی جشنواره نیز، با انتخاب تصاویری از فیلم به یادماندنی «یک مرد و یک زن» کلود لولوش در سال ۱۹۶۶، یا بازی انوک ایمه و ژان لوئی ترنتینیان، کن به این کارگردان ۸۷ ساله سینمای فرانسه ادای احترام کرد.

این فیلم داستان زن و مردی را که هر دو همسران شان را از دست داده اند، دنبال می‌کند که هر یک یار عاطفی دل‌شکستگی‌های گذشته را به دوش می‌کشند.

برای اولین بار در تاریخ جشنواره، دو پوستر جداگانه هر یک از زاویه مقابل، یک شات از فیلم را به خود اختصاص داده‌اند و در یکی تصویر ایمه در کانون توجه قرار گرفته و در پوستر دیگر ژان لوئی ترنتینیان.

این فیلم که نزدیک به ۶۰ سال پیش اکران شد، کن را مجذوب خود کرد، برنده نخل طلا شد و هنوز هم در فهرست بهترین فیلم‌ها جای دارد.

جشنواره کن در اطلاعیه خود درباره فیلم نوشت: سال ۱۹۶۵، دو روح شکننده که توسط انوک ایمه و ژان لوئی ترنتینیان به تصویر کشیده شده بودند، از هم عبور کردند، تردید کردند و در نهایت در برابر لنز کلود لولوش به رقص درآمدند.

این فیلم سال ۱۹۶۶ برنده جایزه اسکار برای بهترین فیلم خارجی و بهترین فیلمنامه اصلی هم شد.